

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. Пловдив, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Т. Кюртова

при участието на секретаря Боряна Ал. Костанева
като разглежда докладваното от Росица Т. Кюртова Търговско дело №
20225300900532 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.231, ал.3 ДОПК.

Ищецът – публичен изпълнител при ТД на НАП Пловдив, гр.Пловдив, ул.“Скопие“ №106, твърди, че срещу „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД, ЕИК 131441264, гр.Пловдив, в ТД на НАП Пловдив е образувано изп.д.№211052994/2021 г. за събиране на установени и изискуеми публични вземания в общ размер 226 459,46 лв. към 14.09.2022 г. за ДОО, УПФ, ЗО, данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения и ДДС. Твърди се още, че длъжникът по изпълнителното дело е съдружник и притежава 250 от общо 1 000 броя дружествени дяла на обща стойност 2 500 лв. от капитала на ответното дружество. По изпълнителното дело е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки от 13.08.2021 г., с което е наложен запор върху притежаваните от него дялове в дружеството. За това е изпратено запорно съобщение в Агенция по вписванията – Търговски регистър на 13.08.2021 г., съответно запорът е вписан на 24.08.2021 г. Твърди се, че публичният изпълнител е изготвил изявление за прекратяване участието на съдружника в дружеството, с което е указал, че ако в 3-месечен срок от получаването му публичните задължения не бъдат погасени или дружеството не изплати припадащото се на съдружника имущество, определено по реда на чл.125, ал.3 ТЗ, публичният изпълнител ще предяви иск пред ОС по седалището му за неговото прекратяване. Изявлението е връчено на ответника на 26.01.2022 г. на електронния адрес на дружеството за кореспонденция с НАП. Тримесечният срок от получаване на изявлението е изтекъл на 26.04.2022 г. Задълженията не са погасени, нито е платена припадащата се на съдружника част от имуществото на дружеството по чл.125, ал.3 ТЗ. По изложените съображения е формулиран петитум на иск

за прекратяване на „Севик България“ООД, ЕИК 205400281, гр.Пловдив. Претендират се разноси.

Ответникът „Севик България“ООД, ЕИК 205400281, седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.”Марица“ №154, бл.А, ет.10, представлявано от Е.Т.Я., оспорва иска с възражение, че изявлението на публичния изпълнител за прекратяване участието на визирания съдружник не е надлежно връчено на дружеството. Оспорва ел.адрес, на който изявлението е изпратено, да е на ответника и това изявление да е достигнало до неговото знание. Възражава също така, че в изявлението не присъства конкретика относно задълженията на съдружника. По отношение последните оспорва приложения от ищеца документ „Справка за общите задължения (е-услуга)“, сочи, че същият няма автор, евентуално оспорва автентичността и съдържанието му. Възражава също така, че евентуално членството на съдружника е прекратено на 13.09.2022 г., а исковата молба е подадена преди края на същия месец, поради което ответникът е поставен в невъзможност да определи дружествения дял на съдружника и да го заплати по смисъла на чл.125, ал.3 ТЗ. Възражава се още, че публичният изпълнител не е направил анализ относно имуществото на задълженото лице и не е изследвал дали същото притежава друго годно да го удовлетвори имущество.

В допълнителна искова молба ищецът поддържа, че 3-месечният закон, визиран в чл.231, ал.3 ДОПК касае ответното дружество, а не длъжника. Поддържа, че ответникът е надлежно уведомен за прекратяване участието на длъжника.

В отговор на допълнителната искова молба ищецът възражава, че приложените от ищеца доказателства не удостоверяват надлежно връчване на изявлението за прекратяване, тъй като представляват заявление за регистрация по ЗДДС, имащо друг предмет и неизхождащо от ответника без данни за упълномощаване и представителна власт, както и заявление за деклариране на електронен адрес, в което ответното дружество не фигурира и липсват данни за представителна власт на подателя по отношение посочените в него дружества. При липса на нарочно деклариран ел.адрес, изявлението е следвало да бъде връчено на адреса на управление по смисъла на чл.28, ал.1, т.2 ДОПК, а това не е сторено. Счита, че не е доказано изтичането на срока по чл.231, ал.3 ДОПК, поради което искът е неоснователен.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

От вписванията в търговския регистър се установява, че ответното дружество е вписано в регистъра на 19.11.2018 г., като от вписването си до настоящия момент същото е дружество с ограничена отговорност. Съдружници (ограничено отговорни с оглед формата на дружеството) са: „Севик системс“СЕ, идентификация ХРБ30372 – чуждестранно юридическо лице, регистрирано в Германия, с размер на дяловото участие 7500 лв., и „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД, ЕИК 131441264, гр.Пловдив, с размер на дяловото участие 2500 лв. Общ капитал в размер 10 000 лв., изцяло внесен.

Няма спор между страните, а и се установява от писмените доказателства, че за

принудително изпълнение на публични вземания срещу „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД, ЕИК 131441264, е образувано изпълнително производство от публичен изпълнител при Национална агенция по приходите. Делото е с номер 211052994/2021 г. и към датата на исковата молба е висящо пред ищеца М.Ч. – публичен изпълнител при ТД НАП Пловдив, а понастоящем – пред публичния изпълнител М.Б. (л.98 и л.99). По делото са представени няколко последователно издадени във времето справки за публични задължения на „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД, ЕИК 131441264, гр.Пловдив. Последната справка датира от 30.05.2023 г. и според нея същото лице има неплатени публични задължения с настъпил падеж в общ размер 242 422,89 лв.

Установява се, че с постановление за налагане на обезпечителни мерки от 13.08.2021 г. публичният изпълнител е наложил заповед върху дяловете, притежавани от длъжника по горното изпълнително дело „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД в ответното дружество „Севик България“ООД, ЕИК 205400281. Запорът е вписан в търговския регистър по партида на последното дружество на 24.08.2021 г. и не е вдигнат до настоящия момент.

Отправено е до ответното дружество изявление по чл.231, ал.3 ДОПК (л.15 от делото), изходящо от публичния изпълнител, с което дружеството е уведомено, че изпълнението е насочено върху дяловете на длъжника и е направено изявление за прекратяване участието на последния в същото дружество. Ответникът е предупреден, че ако в 3-месечен срок публичните вземания не бъдат погасени или дружеството не изплати по сметка на ТД НАП Пловдив припадащата се на съдружника-длъжник част от имуществото, определена по реда на чл.125, ал.3 ТЗ, ще бъде предявен иск пред окръжния съд по седалище на дружеството за неговото прекратяване. Представени са доказателства, че изявлението е изпратено на 26.01.2022 г. на електронен адрес [***](#) – удостоверение за активиране на електронна препратка от адрес на л.16. Според приетата по делото (л.19) справка – активна контактна информация на „Севик България“ООД, ЕИК 205400281, посоченият ел.адрес е вписан в профила на ответника като електронен адрес за кореспонденция с НАП от 15.07.2019 г. Прието е като доказателство заявление до НАП за регистрация по ЗДДС, подадено на 15.07.2019 г. от СИЕНИТ ХОЛДИНГ, в което е заявен електронен адрес за кореспонденция със Севик България, ЕИК 205400281 – ***

Приет е като доказателство по делото счетоводен баланс на ответника към 31.12.2021 г., според който собственият капитал е 27 000 лв. към посочената дата.

Прието е заключение на съдебно-счетоводна експертиза, от което се установява, че към 13.08.2021 г. – датата на постановлението за налагане на заповед върху дялове, „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД е имало непогасени публични задължения в общ размер 98 484,95 лв.; към 26.01.2022 г. – датата на изявлението по чл.231, ал.3 ДОПК, задълженията на същото лице към държавата за данъци и осигурителни вноски са в размер 176 763,47 лв.; към 26.04.2022 г. – датата на изтичане на тримесечния срок на предизвестieto, публичните му задължения са в размер 198 324,52 лв., а към датата на заключението същите задължения са общо 229 248,09 лв. Последният извод е направен въз основа представената по делото справка за задължения от НАП, а изводите си за висящите задължения към първите три дати

вещото лице е изградило въз основа счетоводните записвания при данъчнозадълженото лице „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД.

Видно от представените в последното съдебно заседание преводни нареждания, на 26.05.2023 г. по сметка на ТД НАП Пловдив са наредени общо 70 000 лв. за погасяване задълженията по изп.д.№211052994/2021 г. Нарежданията са представени от пълномощника на ответното дружество в уверение на това, че задълженията към НАП са погасени в голямата си част.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Принудителното изпълнение на публични вземания е уредено в гл.25 ДОПК. Един от способите за принудително изпълнение е насочен върху парични средства и вземания на длъжника – чл.215, ал.1, т.2 ДОПК. В чл.231 ДОПК е уредено изпълнението върху дялове, което е регламентирано като възможност на публичния изпълнител да инициира прекратяване участието на длъжника в съответното дружество, за да може публичният взыскател да се удовлетвори чрез изпълнение върху вземането на длъжника по чл.125, ал.3 ТЗ – за паричния дял от имуществото, който се полага на напускащия съдружник. За целта публичният изпълнител следва да връчи на дружеството изявление за прекратяване участието на длъжника, което има действие на изявление за напускане на съдружник. Считано от получаване на това изявление дружеството може да изплати по сметка на публичния изпълнител припадащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл.125, ал.3 ТЗ. Ако не го стори в 3-месечен срок от изявлението, публичният изпълнител е легитимиран да предяви пред окръжния съд по седалище на същото дружество иск за неговото прекратяване. По този начин ще се постигне прекратяване с ликвидация на дружеството, при което публичният взыскател ще се удовлетвори от т.нар.ликвидационен дял на длъжника. Според трайно установената съдебна практика по въпроса, искът може да бъде отхвърлен само ако ответникът установи, че е изплатил на кредитора дела по чл.125, ал.3 ТЗ или ако задълженията на длъжника, чиито дялове са запорирани, са погасени изцяло. Основанията за отхвърляне на иска са в тежест на доказване от ответната страна, когато са направени такива възражения. (Решение по т.д. №2420/2015 г. на ВКС, II т.о.)

В конкретната хипотеза се установява, че срещу длъжника „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД има образувано и висящо изпълнително дело при публичен изпълнител на НАП. Установява се, че са налице неплатени публични задължения за ДОО, здравно осигуряване и УПФ. Задълженията не са изцяло заплатени с наредените на 26.05.2023 г. парични средства в общ размер 70 000 лв., тъй като, видно от последно представената по делото справка за задължения, същите са в общ размер 242 422,89 лв. В размер по-голям от 70 000 лв. задълженията са били и в предходен момент – към датата на налагане на запора върху дялове и към момента на отправяне на предупреждението по чл.231, ал.3 ДОПК. За предприемане на действия по принудително изпълнение спрямо дялове на публичния длъжник размерът на вземанията на държавата и/или общините е без

значение. От значение е, че са налице висящи (непогасени) вземания, които могат принудително да бъдат реализирани чрез посочения принудителен способ. Съдът изцяло кредитира приетата по делото счетоводна експертиза, тъй като същата е извършена по счетоводни записвания при дружеството-длъжник, а не въз основа оспорените от ответника справки за задължения, издадени от ТД НАП Пловдив. От същата се установява, че към всеки един от изследваните от вещото лице моменти третото за спора лице – притежател на дялове в ответното дружество, е имало неплатени задължения за данъци и осигурителни вноски, които могат да бъдат изпълнявани принудително по реда на чл.231 ДОПК. Ето защо възраженията на ответника в тази насока се намират за неоснователни. Поради наличието на непогасени задължения, продължава да е налице висящ, неприключил процес по принудително изпълнение, което е една от предпоставките на така разглеждания иск.

Следващата предпоставка е изпълнението да е насочено върху дял на ограничено отговорния съдружник и това се доказва от приетото по делото постановление за запориране на дяловете на длъжника в ответното дружество и от вписванията в ТР, от които се установява, че запорът е вписан в регистъра и е произвел действието си, предвидено в закона.

Третата предпоставка е дружеството-ответник, като трето задължено лице по отношение горния запор, да е осуетило изпълнението върху припадащата се на длъжника в изпълнителното производство стойност на дружествения дял. Тази предпоставка също е установена – не се твърди и установява дружеството-ответник да е определило и изплатило по сметка на публичния изпълнител дела по чл.125, ал.3 ТЗ, в това число наличието и размера на същия дял не е установено и в хода на настоящото производство, следователно налице е нужното за уважаване на иска „осуетяване на изпълнението“. В тази връзка, ако поддържа, че такъв дял не е налице, поради нулев или отрицателен резултат на т.нар. „чист актив“ към края на месеца на прекратяване на членството – тъй като пасивът на дружеството надвишава активите му, това е в доказателствена тежест на ответника, тъй като възражението е правоизключващо. Последният, обаче, не прави възражения в тази насока при двойната размяна на книжа, преди и след доклада по делото, нито в хода на процеса. Възраженията му са, че не е налице надлежно връчване на уведомлението по чл.231 ДОПК и с оглед неспазен 3-месечен срок не може да се изготви счетоводен баланс, но не и че чистият актив е отрицателна величина. Възражения за последното с твърдения, че пасивите са надхвърляли активите към момента на прекратяване на членството, са направени едва в писмените бележки на пълномощника на ответника, представени в хода по същество, което според съда е недопустимо. Поради късното релевиране такива възражения не са включени в доклада по делото и не е разпределяна доказателствена тежест по това, поради което не следва и да бъдат обсъждани с решението. От друга страна, по делото е представен годишен финансов отчет със счетоводен баланс на дружеството към 31.12.2021 г., в който „чистият актив“, който би следвало да съответства на раздел А „Собствен капитал“, е положителна величина и е в размер 27 000 лв., следователно може да се приеме, че няколко месеца по-късно е съществувал паричен дял от имуществото на ответното дружество, от който

публичният взискател да се удовлетвори. Не е необходимо делът да е еквивалентен по размер на задълженията. Без значение е и дали дружеството-длъжник има друго имущество, от което държавата може да се удовлетвори. Тези възражения на ответника са на първо място недоказани, доколкото не са ангажирани доказателства за наличието на такова имущество. Дори и да има, обаче, то възраженията са пак неоснователни, тъй като поредност при предприемане на способите за принудително изпълнение в ДОПК не е предвидена.

За да бъде уважен искът, необходимо е още да е изтекъл 3-месечен срок от получаване от дружеството на изявлението за прекратяване на членството, отправено от публичния изпълнител. Изискването на закона е изявлението да бъде отправено до дружеството, в капитала на което длъжникът има дялове, а не до самия длъжник, поради което съдът не разглежда възраженията на ответника за това кога и дали длъжникът „С И Х ИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД е получил уведомлението на публичния изпълнител. От доказателствата по делото се установява, че изявлението по чл.231, ал.3 ДОПК публичният изпълнител е отправил до ответника на 26.01.2022 г., като изявлението е връчено на ел.адрес, който в регистрите на НАП фигурира като ел.адрес за кореспонденция с ответника. Съгласно чл.28, ал.2 ДОПК всяко лице има право да посочи пред органите по приходите електронен адрес за получаване на съобщения, в който случай съобщенията, изпратени от органите на приходите на посочения ел.адрес, се считат връчени, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, при активиране на електронна препратка или при изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация – чл.30, ал.6 ДОПК. Във връзка с оспорванията на ответника по това дали електронният адрес, на който е изпратено уведомлението по чл.231 ДОПК, е надлежно заявен и дали същият може да бъде третиран като адрес за кореспонденция с НАП е представено заявление за регистрация по ЗДДС на ответното дружество, подател на което е не ответникът, а трето за спора лице – Сиенит холдинг. Няма спор, че въз основа на същото заявление ответникът е регистриран по ЗДДС и черпи изгодите, свързани с това. Поради това няма причини да не се приеме, че следва да черпи и тежестите, в т.ч. да се счита уведомен от НАП с получаване на известия на посочения в заявлението електронен адрес. Документът на л.16 удостоверява, че е активирана електронна препратка от същия ел.адрес, поради което може да се приеме, че е налице връчване по смисъла на чл.30, ал.6 ДОПК. Ето защо, съдът намира, че изявлението за прекратяване членството на задълженото лице е получено от ответника на 26.01.2022 г., следователно 3-месечният срок по чл.231, ал.3 ДОПК е изтекъл на 26.04.2022 г., а исковата молба датира от 15.09.2022 г., или изискването за изтичане на определен период от време между изявлението за прекратяване на членството и завеждането на иска е спазено. Целта на същия период е да се осигури възможност на дружеството в това време доброволно да определи и изплати полагащия се дял от имуществото на длъжника или да удовлетвори вземанията срещу последния, за да избегне прекратяването си по съдебен ред. В тази връзка, дори да се приеме, че изявлението не е надлежно връчено чрез електронния адрес на ответника, няма пречка връчването да се извърши с исковата молба, към която е приложено, като ответникът ще има възможност да определи и заплати дела по чл.125, ал.3 ТЗ или да удовлетвори вземанията в хода на

процеса. Препис от исковата молба, към която се съдържа и изявлението по чл.231, ал.3 ДОПК, е връчен на ответника на 20.10.2022 г. (л.41). Считано от този момент, настоящият процес е продължил повече от три месеца и горните действия не са извършени – ответникът не е определил дела на длъжника по чл.125, ал.3 ТЗ и не е заплатил равностойността на същия на вискателя, с което е осуетил изпълнението, ето защо съдът намира, че са налице всички предпоставки предявеният иск да бъде уважен. Следва да бъде постановено прекратяване на ответното дружество с ликвидация, при която публичният вискател ще се удовлетвори от т.нар.ликвидационен дял на длъжника. По аналогия с чл.70, ал.3 ТЗ и чл.517 ГПК (чл.398б ГПК 1952 г.) решението следва да се изпрати на Агенцията по вписвания след влизането му в сила за вписване в търговския регистър, а назначаването на ликвидатор следва да се извърши от длъжностното лице по регистрация.

При този изход на спора на основание чл.78, ал.1 ГПК ищецът има право на разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.78, ал.8 ГПК във връзка с чл.37 ЗПП и чл.23, т.4 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер 120 лв. Ответникът не е защитаван от адвокат, поради което Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е неприложима.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОС Пловдив, в полза бюджета на съдебната власт, държавна такса, от която ищецът е освободен по реда на чл.84, т.1 ГПК, в размер 50 лв., определен по реда на чл.3 от Тарифа за държавните такси, събирани по ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА „Севик България“ООД, ЕИК 205400281, седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.”Марица“ №154, бл.А, ет.10, представлявано от Е.Т.Я., и **ПОСТАНОВЯВА** да се извърши ликвидация на същото дружество.

ОСЪЖДА „Севик България“ООД, ЕИК 205400281, седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.”Марица“ №154, бл.А, ет.10, представлявано от Е.Т.Я., да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ, сумата 120 лв. (сто и двадесет лева) – юрисконсултско възнаграждение за производството по т.д.№532/2022 г. по описа на ПОС, ТО, XVI състав.

ОСЪЖДА „Севик България“ООД, ЕИК 205400281, седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.”Марица“ №154, бл.А, ет.10, представлявано от Е.Т.Я., да заплати по сметка на ОС Пловдив, в полза бюджета на съдебната власт, сумата 50 лв. (петдесет лева) – държавна такса в производството по т.д.№532/2022 г. по описа на ПОС, ТО, XVI състав.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизането му в сила, препис от решението да се изпрати на Агенция по вписванията с оглед извършване на действията по вписване на ликвидация и назначаване на ликвидатор.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____